

РЕШЕНИЕ

№ 8011

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3871** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „Веленис” ЕООД с ЕИК[ЕИК], представяно от Велена Т. Д., с адрес: гр. С., [улица], вх. А, ет. 4, ап. 16, срещу Решение №1040-21-215 от 10.04.2023г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 01312375/23.02.2023 г., с които на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина на осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт (Инструкцията) е указано на дружеството, в качеството му на осигурител по смисъла на чл. 5, ал. 1 от КСО да заличи подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни за Д. А. Д. с ЕГН [ЕГН] за периода от 01.11.2021 г. до 31.01.2023 г. /вкл./

С жалбата се релевира, че Решението на Директора на ТП на НОИ -С. -град е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „Веленис” ЕООД с ЕИК[ЕИК],редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът Директора на ТП на НОИ - С. ГРАД, редовно призован, се представява от юрисконсулт М. моли съдът да потвърди решението като правилно и законосъобразно постановено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 107 от КСО и чл. 11, ал. 1 от Инструкцията е издадена Заповед № ЗР-5- 21-01207439/10.10.2022 г. на Ръководителя на ТП на НОИ – С.- град за извършване на частична ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване на дружеството „Веленис” ЕООД, с ЕИК[ЕИК] Осигурителят „Веленис” ЕООД с ЕИК[ЕИК] е вписан в Търговския регистър с дата на регистрация 13.12.2014 г. и като управител е записана Велена Т. Д..

На основание постъпило в ТП на НОИ – С.- град искане на ТП на НОИ - Р. до постоянния и настоящ адрес на Велена Т. Д. управител на „Веленис” ЕООД, [населено място], [улица], вх.А, ет.4. ап.16 са изпратени задължителни предписания № ЗД-1-21-01211893/18.10.2022 г. за представяне на необходимите за проверката документи: трудово досие /трудова договор, длъжностна характеристика, заповеди за ползван платен/неплатен отпуск и др./ на Д. А. Д.; документи, доказващи образователна квалификационна степен, необходима за заеманата длъжност от Д. А. Д.; ведомости и/или фишове за работна заплата за периода от м.11.2021 г. до м.09.2022 г.; дневник за приети документи по реда на чл. 6, ад, 1 от НПОПДОО от м.11.2021 г. до 30.09.2022 г.; годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО за периода 2021 г.; годишни финансови отчети за периода 2021 г.; оборотна ведомост за периода от м. 01.2022 г. до м. 09.2022 г. /вкл./; хронологичен регистър на сметка 421 /Персонал/ за времето от м.10.2021 г. до 30.09.2022 г.; документ относно собствеността на търговски обект, офис на дружеството, в който е извършвана дейността на дружеството, съответно е работило лицето; обяснение от управителя относно дейността на дружеството, мястото на извършване на търговска дейност, естеството на извършваната от Д. А. Д. трудова дейност.

От известието за доставяне на пощенска пратка, е станало ясно, че гореописания адрес е посетен, но контакт с Велена Д. не е установен и писмото е върнато в ТП на НОИ С.- град като „непотърсено”.

В резултат на поискано съдействие от компетентните органи на СДВР на 06.12.2022 г. е установен контакт с Велена Т., като са й връчени заповед за извършване на частична ревизия по разходите на ДОО и задължителни предписания № ЗД-1-21-01211893/18.10.2022 г.

На 30.12.2022г. в деловодството на ТП на НОИ - С. град е постъпила обяснителна записка от Велена Т. Д., с приложения към нея: трудово досие /трудова договор и длъжностна характеристика/ на Д. А. Д.: дневник за приети документи по реда на чл.6, ал.1 от НПОПДОО; ведомости за заплати за периода от м. 11.2021 г. до м. 10.2022 г. хронологичен регистър на сметка 421 от 01.10.2021 г. до 30.09.2022 г.; разписки от

Easy Pay за платени суми от Велена Т. Д. за наем към лицето Р. Баумерт за м. 11.2021 г. и периода от м.03.2022г. до м.09.2022г и пълномощно на адв. Р. К. - П. да представлява Велена Д., в качеството ѝ на управител.

На 30.12.2022 г. с писмо Велена Т. Д. обяснява, че стопанската дейност на дружеството се състои от събиране, обработка и транспортиране за последващо третиране на неопасни отпадъци; обектите на дружеството са в [населено място], ул. Т. и в [населено място], ул. Г. М., като дейността се осъществява пряко от управителя на дружеството и съответните служители или други дружества подизпълнители, а дружеството има много собствени и наети обекти; относно Д. А. Д. обяснява, че е назначен в дружеството на длъжност „юрисконсулт” на осем часов работен ден; мястото на полагане на труд е в [населено място]: лицето притежава съответните документи, стаж и опит за заеманата позиция, а в задължението му е да изготвя необходимите книжа - договори, молби, тъжби, заявления, жалби и др., да дава съвети и изразява мнение по правни въпроси във връзка с нормативни и индивидуални административни актове, да участва в разработването на вътрешни актове на предприятието, инструкции и заповеди, да осъществява правни действия по изпълнителни дела, образувани срещу длъжници на предприятието, да участва в уреждане на трудови договори и заповеди, да изпълнява задължения, възложени от ръководството на предприятието, свързани с работата му.

Установено е от представените документи, че Д. А. Д. е назначен с трудов договор № 1 от 24.04.2019г. на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ на длъжност „юрисконсулт” при пълно работното време 8 часа с месечно трудово възнаграждение в размер на 3000.00 лв.. считано от 24.04.2019г.

Според представената от осигурителя длъжностна характеристика на Д. А. Д. за длъжност „юрисконсулт“ с клас по НКПД - 2 - аналитичен специалист и код по НКПД - 26117021, структурно, териториално звено, в което се намира длъжността „юрисконсулт“ е в обхвата на отдел „Управление“. Трудовите задачи и задължения на лицето, записани в длъжностната характеристика съвпадат с описаните в писмените обяснения на Велена Т. Д. и от лицето не се изисква придобита образователна квалификационна степен, както и придобита юридическа правоспособност.

От представените разчетно-платежни ведомости от „Веленис“ ЕООД на Д. А. Д. за времето от м.11.2021 г. до м.04.2022 г. при пълни отработени месеци е изплащано възнаграждение с осигурителен доход в размер на 3000.00 лв., а от 13.05.2022 г. до 31.10.2022 г. лицето фигурира с дни в болнични /отсъствия за сметка на ДОО/. За Д. Д. са подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м. 11.2021 г. до м.12.2022 г. съответстващи на данните от представените разплащателни ведомости, но дните във временна неработоспособност са подавани, като дни в отглеждане на малко дете до 2 години.

От приобщения като доказателство дневник на „Веленис” ЕООД за приетите документи по реда на чл. 9 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО /НПОПДОО/ за времето след 31.10.2021 г. Д. Д. е представил б.л. № Е20213226023/04.01.2022 г. за периода от 04.01.2022 г. до 14.01.2022 г.; б.л. №

E20220075340 /14.01.2022 г. за периода от 14.01.2022 г. до 18.01.2022 г. и заявление декларация по чл. 53 от КСО за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете до 2 години за периода от 11.05.2022 г. до 06.03.2022 г. Същите не са изплатени, тъй като лицето не е осигурено по реда на чл. 4, ал. I от КСО поради липса на правоспособност да заема дадената длъжност „юрисконсулт“.

Според подадената в ТД на НАП годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 1800И0432165 от 20.04.2022 г. за 2021 г. чрез дружеството са декларирани приходи в размер 49912.00 лв., разходи - 38531.05 лв. и счетоводен финансов резултат - печалба в размер 11380,95 лв.

От представения хронологичен регистър на сметка 421 е установено, че на Д. А. са начислени трудови възнаграждения и дължими лични осигурителни вноски за периода от м.11.2021 г. до м.05.2022 г.

Приложени са разписки от EasyPay за превод на суми „за наем“ за периода м.08.2021г., м.11.2021г. и м.12.2021г. и от м.03.2022г. до м.09.2022г. заплатени към физическото лице Р. Баумерт.

На основание предоставените с писмо с вх. № 1043-21 -713# 10/30.12.2022г. от управителя на „Веленис“ ЕООД част от изисканите за проверката документи е установено, че: от дружеството не са представени документи, доказващи образователна квалификационна степен и придобита правоспособност необходима за заемане на длъжността и изпълнение на служебните задължения на Д. А. Д., предвид което същият няма право да заема и изпълнява длъжността „юрисконсулт“; за Д. А. Д. няма подавани уведомления по КТ от други осигурители за заемане на длъжността „юрисконсулт“; от дружеството не са предоставени документи, доказващи извършването на трудова дейност от лицето, свързана със задълженията му, вписани в представената длъжностната характеристика; не са приложени документи доказващи извършени разходи за консумативи по обект ите където се извършва дейността; не са представени първични счетоводни документи и/или други документи, доказващи извършването на стопанска дейност за периода от м. 09.2021 г. до м.12.2022 г., не са представени договори с клиенти, доставчици, както и разплащания със същите за периода за 2021 г. и 2022 г.; по данни от информационната система на НОИ, регистър „Трудови договори“, от „Веленис“ ЕООД има подадено уведомление за регистрация на трудов договор по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ единствено и само за Д. А. Д.; няма подавани уведомления за сключени договори с други лица по трудови правоотношения.

С отговор вх. № 1043-21-713#12/17.01.2022 г. ТД на НАП - офис И. уведомява ТП на НОИ - С. -град, че за дружество „Веленис“ ЕООД има данни за регистрирано фискално устройство с рег. № 4031660, тип на обекта „обект за други услуги, неквалифицирани другадѐ“ находящ се в [населено място], [улица], наименование на адреса „офис“; предоставя данни за регистрирани обороти за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2022 г. с 4-ри фискални бонове от дати 07.01.2021 г., 19.02.2021 г., 22.02.2021 г. и от 18.03.2021 г. /последна отчетена дата и последен бон в размер на 9980 лв./; уведомява, че дружеството няма регистрирани търговски обекти и има само 1 /един/

регистриран трудов договор, както и че има данни за наличие на публични задължения.

Проверката по разходите на ДОО на дружеството „Веленис“ ЕООД е приключила със съставен Констативен протокол № КП-5-21-01312048/23.02.2023 г. В него са обсъдени събраните доказателства и е направен извод, че лицето Д. А. Д. с ЕГН [ЕГН] не е извършвало реално трудова дейност по трудово правоотношение в дружеството „Веленис“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и същият не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал.1, т.3 от ДР на КСО.

В хода на проверката не са представени писмени доказателства, от които по обективен начин да се доказва извършването на трудова дейност от Д. А. Д. в дружеството. В тази връзка проверяващите приели, че не са изпълнени условията на чл. 10, ал. 1 от КСО в дружеството „Веленис“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за лицето Д. А. Д. и са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01312375/23.02.2023 г. за заличаване на подадените по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни в Р. за периода от м. 11.2021 г. до м.01.2023 г.

Проверяващите приели, че няма основание за подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя „ВЕЛЕНИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за Д. А. Д. с ЕГН [ЕГН] за периода от 01.11.2021 г. до 31.01.2023 г.

Задължителните предписания № ЗД-1-21-01312375/23.02.2023 г. са връчени на дружеството на 01.03.2023г. и същите са оспорени с жалба вх. № 1012-21-242/02.03.2023 г. пред директора на ТП на НОИ С.-град, подадена от Велена Т. Д., управител на дружеството „Веленис“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. С жалбата е представено Уверение от Нов български университет.

Жалбоподателят претендира, че правото на защита на Д. А. Д. е нарушено, тъй като е бил лишен от възможността да участва в производството по извършване на проверка на осигурителя и издадените му от контролните органи на НОИ задължителни предписания за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и доход, са неоснователни.

Решаващият орган е приел за неоснователни претенциите на жалбоподателя, че правото на защита на Д. А. Д. е нарушено, тъй като е бил лишен от възможността да участва в производството по извършване на проверка на осигурителя и издадените му от контролните органи на НОИ задължителни предписания за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и доход.

В тази връзка е изложено, че извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително - коректността на подаваните от осигурителя данни в регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения по КСО.

Административния орган е приел обстоятелството, че проверката на дружеството, завършила с издаването на задължителни предписания за заличаване на данни по чл.

5, ал. 4 от КСО, касае юридическото лице, а не наетите в него лица, какъвто е Д. А. Д. и страни в производството са контролният орган и осигурителят. В този смисъл е изложил мотиви цитирайки практиката на ВАС.

Решаващият орган е приел за неоснователни и твърденията на жалбоподателката, че не са налице законови минимални изисквания за длъжността „юрисконсулт” и не се изисква придобита юридическа правоспособност за длъжността са изцяло неоснователни поради следното:

В тази връзка са изложени следните мотиви:

Съгласно разпоредбите на Кодекса на труда длъжностната характеристика е задължителен документ, който според Кодекса на труда се изисква да бъде прилаган към всеки трудов договор и се предоставя срещу подпис на работника или служителя (чл. 127 . ал. 1, т. 4).

Задължителен реквизит от длъжностната характеристика са описание на длъжността и изискване към изпълнителя за вид и степен на образование, като се имат предвид формалните степени на образование - основно, средно и висше /бакалавър, магистър, доктор./; Определянето на наименованието на длъжността се осъществява с оглед на изискванията на Националната класификация на професиите и длъжностите /НКПД/.

Съгласно НКПД - 2011 всяка длъжност се кодира посредством уникален осемзначен цифров код, който съдържа информация на единичната група, към която се класифицира длъжността /първи до четвърти знак/, минималното образование и квалификационно ниво на заеманата длъжност /пети знакI и поредния и номер в единичната група /от шести до осми знак/.

При определяне на наименованието на конкретна длъжност и нейния осемцифров код се имат предвид указанията, които са представени в Правилника за приложение на НКПД.

При изготвяне на длъжностното разписание работодателят следва да използва длъжностни наименования и съответния код от класификацията въз основа на анализ на сложността на труда, като се съобразява с функциите, задачите и изискванията за минимална образователно и квалификационна ниво за заемане на длъжността, определена в длъжностната характеристика. С изключение на длъжностите определени с нормативен акт, работодателите решават индивидуално всеки случай на несъответствие между изисканото от класификацията минимално образователно и квалификационно ниво за заемане на дадена длъжност и от заетото или кандидатстващото за длъжността лице образование и професионална квалификация.

Предвид представената длъжностна характеристика на Д. А. Д., с длъжност „юрисконсулт“ с код по НКПД 26117021, работодателят не се е съобразил с изискването на Националната класификация на професиите и длъжностите минимална образователна степен - 7 за заеманата длъжност.

За нуждите на класификацията са определени 10 образователни и квалификационни

нива от 0 до 10, като образователно и квалификационно ниво 7 /какъвто е в код 26117021/ изисква служителят да е придобил и да притежава образователно квалификационна степен „магистър“.

Образователните и квалификационни нива от 5 до 7 се формулирани в съответствие със Закона за висшето образование.

Изложени са мотиви, че съгласно Наредбата за изискванията за придобиване на висше образование по специалност „право“ и професионална квалификация „юрист“, същите се придобиват след успешно полагане на държавен изпит и получаване на диплома за завършено висше образование с професионална квалификация "юрист" на образователната и квалификационна степен "магистър".

Предвид горното, представеното към жалбата Уверение №79754/04.01.2023г. на Нов български университет свидетелства за факта, че Д. А. Д. е студент в специалност „право“, образователна степен „магистър“ редовна форма на обучение, семестър 2022/2023, но същото не опровергава горепосочените обстоятелства, че за да заема и упражнява длъжността „юрисконсулт“ същият следва да е положил успешно държавен изпит и да е получил диплома за завършено висше образование с професионална квалификация „юрист“ и образователно-квалификационна степен „магистър“, поради което се потвърждават изводите от извършената проверка, че същият няма правоспособност за упражняване на длъжността „юрисконсулт“.

Съставен е Констативен протокол № КП-5-21-01312048/23.02.2023 г., от приключитата проверката по разходите на ДОО на дружеството „Веленис“ ЕООД. В протокола са анализирани събраните доказателства и е направен извод, че лицето Д. А. Д. с ЕГН [ЕГН] не е извършвало реално трудова дейност по трудово правоотношение в дружеството „Веленис“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и същият не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал.1, т.3 от ДР на КСО. Установено е, че в хода на проверката не са представени писмени доказателства, от които по обективен начин да се доказва извършването на трудова дейност от Д. А. Д. в дружеството. В тази връзка е прието, че не са изпълнени условията на чл. 10, ал. 1 от КСО в дружеството „Веленис“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за лицето Д. А. Д., в резултат на което са издадени процесните Задължителни предписания № ЗД-1-21-01312375/23.02.2023 г. за заличаване на подадените по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни в Р. за периода от м. 11.2021 г. до м.01.2023 г. Наложено е извода, че няма основание за подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя „ВЕЛЕНИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за Д. А. Д. с ЕГН [ЕГН] за периода от 01.11.2021 г. до 31.01.2023 г.

Решаващият орган е приел, че наличието единствено на сключен трудов договор между физическото лице и търговското дружество не е самостоятелно основание за осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО, ако лицето не е осъществявало трудова дейност в изпълнение на този договор. Начисляването и или изплащането на трудово възнаграждение, както и

подаването на данни по чл.5, ал.4 КСО от осигурителя също не представлява самостоятелно основание за задължително социално осигуряване, ако лицето не е осъществявало трудова дейност през този период въз основа на това правоотношение.

Съобразно гореизложеното Директора на ТП на НОИ-С. град е издал процесното Решение №1040-21-215 от 10.04.2023г., с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 01312375/23.02.2023 г., като правилно и законосъобразно издадени при спазване и правилно прилагане на разпоредбите на КСО, а предявената жалба на „Веленис” ЕООД следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта: Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С.-град, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, е **неоснователна**.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Потвърдените Задължителни предписания са издадени от инспектор по осигуряването в ТП на НОИ –С.град, издадено въз основа на извършения последващ контрол. Обжалвано е по административен ред и е потвърдено с оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3

от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Предмет на настоящия спор е законосъобразността на Решение № 1040-21-215/10.04.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град и се свежда до разрешаване на въпросите, правомерно ли Д. А. Д. заема длъжността „юрисконулт“, след като няма необходимата образователна и квалификационна степен и документ за правоспособност и правомерно ли са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за Д. А. Д. за периода от м. 11.2021 г. до м.12.2022 г., тъй като лицето няма необходимата образователна и квалификационна степен и документ за правоспособност за заемане на длъжността „юрисконулт“, за да може да се приеме, че последният е осигурено лице по смисъла на КСО.

Съдът приема доводите в жалбата за неоснователни, поради неправилно тълкуване на разпоредбите за социално осигуряване и съответно Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Право" и професионална квалификация "Юрист" от 1996г. /отм. ДВ. бр.55 от 15 юли 2022г./“

Правомощията на контролните органи по чл. 107 от КСО са регламентирани в чл. 108, ал. 1 от КСО и в чл. 4, ал. 1 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност на контролните органи на Националния осигурителен институт. Съгласно чл. 108, ал. 1, т.3 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения: дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 от Инструкция № 1 при извършване на ревизии и проверки контролните органи имат право: да изискват необходимите документи, данни, сведения, справки, декларации, обяснения и други носители на информация, свързани със спазване на осигурителното законодателство, сключените договори с изпълнителите на дейността по профилактика и рехабилитация и нормативните актове във връзка с медицинската експертиза на временната неработоспособност; да изискват от физическите лица, включително едноличните търговци, и юридическите лица и техните подразделения да декларират платежните си сметки в страната и в чужбина, както и да предоставят документи, свързани с упражняваната трудова и стопанска дейност. В глава III „Контролно-ревизионна дейност по спазване на нормативните актове по държавното обществено осигуряване“, Раздел I „Ревизии“, чл. 6 от Инструкция № 1 е дефинирано, че ревизията е съвкупност от действия на контролните органи, насочени към установяване за вземанията на държавното обществено осигуряване за неправилно

извършени осигурителни разходи. Според Раздел II „Проверки“, чл. 27, т.1 от Инструкция № 1 проверката е действие или съвкупност от действия, предприети от контролните органи по чл. 3, за събиране, установяване и изясняване на факти и обстоятелства, свързани със спазването на: нормативните актове по държавното обществено осигуряване, а за паричните помощи за профилактика и рехабилитация - и на договорите, сключени за съответната година. В разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Инструкция № 1 са посочени хипотезите, при които се извършва проверка по разходите на ДОО, като в ал. 2 е регламентирано, че извън случаите по ал.1 проверка може да бъде извършена по преценка на ръководителя на съответното ТП на НОИ и по данни от информационната система на НОИ, въз основа на които могат да се установят нарушения на нормативните актове по чл. 27. По смисъла на чл. 29, ал.1 и ал.2 от същата инструкция, проверката се извършва на основание писмена заповед по образец, утвърден от управителя на НОИ, която се издава от ръководителя на съответното ТП на НОИ или от упълномощено от него лице. Събраните и неоспорени по делото доказателства безспорно сочат, че в случая регламентирания ред е спазен.

В Глава пета от Инструкция №1 се съдържа регламентацията по издаване на Задължителни предписания, като според чл. 37, ал.1 при нарушаване на разпоредбите на нормативните актове по ДОО, включително и на сключените за съответната година договори за провеждане на дейността по профилактика и рехабилитация, Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя във връзка е възложените на НОИ дейности контролните органи по чл. 3, т. 1 и 3 дават задължителни предписания на основание чл.108, ал.1, т. 3 от КСО.

В конкретния случай са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01312375/23.02.2023 г., с които е разпоредено на „ВЕЛЕНИС“ ЕООД, в качеството му на осигурител да заличи данните по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО на Д. А. Д. за периода м.11.2021г до м.12.2022г. , с вид осигурен „01“, декларация образец №1, тъй като е прието, че неоснователно са подадени данни с декларация обр.1 за периода м.11.2021г до м.12.2022г., тъй като лицето няма необходимата образователна и квалификационна степен и документ за правоспособност за заемане на длъжността „юрисконсулт“.

Първо следва да се отбележи, че работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и на осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя: възникването на трудово правоотношение, на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с

извършването на проверки от компетентните органи на НАП и НОИ с оглед възложените им от закона дейности. Налага се извода, че при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт /в предписания/, издаден в резултат на проверката.

Обстоятелството, че проверката на дружеството, завършила с издаването на задължителни предписания за заличаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, касае юридическото лице, а не наетите в него лица, какъвто е Д. А. Д. и страни в административното производство по издаването на задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО за спазване разпоредбите на КСО са контролният орган и осигурителят. В този смисъл е Решение № 10036/22.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14293/2019 г., в което ВАС приема, че „страни в административното производство по издаването на задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО за спазване разпоредбите на КСО /в случая за коригиране на данни по чл. 5. ал. 4, т. 1 КСО/ са контролният орган и осигурителят и само осигурителят е адресат на издадените от контролният орган задължителни предписания“.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че не са налице законови минимални изисквания за длъжността „юрисконсулт“ и не се изисква придобита юридическа правоспособност за длъжността.

Съгласно чл. 127, ал.1, т.4 от Кодекса на труда Работодателят е длъжен да осигури на работника или служителя нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорил, като му осигури: „длъжностна характеристика, екземпляр от която се връчва на работника или служителя при сключване на трудовия договор срещу подпис и се отбелязва датата на връчването“

Задължителен реквизит от длъжностната характеристика са описание на длъжността и изискване към изпълнителя за вид и степен на образование, като се имат предвид формалните степени на образование - основно, средно и виеше /бакалавър, магистър, доктор./; Определянето на наименованието на длъжността се осъществява с оглед на изискванията на Националната класификация на професиите и длъжностите /НКПД/.

Съгласно НКПД - 2011 всяка длъжност се кодира посредством уникален осемзначен цифров код, който съдържа информация на единичната група, към която се класифицира длъжността /първи до четвърти знак/, минималното

образование и квалификационно ниво на заеманата длъжност /пети знак/ и поредния и номер в единичната група /от шести до осми знак/.

При определяне на наименованието на конкретна длъжност и нейния осемцифров код се имат предвид указанията, които са представени в Правилника за приложение на НКПД.

При изготвяне на длъжностното разписание работодателят следва да използва длъжностни наименования и съответния код от класификацията въз основа на анализ на сложността на труда, като се съобразява с функциите, задачите и изискванията за минимална образователно и квалификационно ниво за заемане на длъжността, определена в длъжностната характеристика. С изключение на длъжностите определени с нормативен акт, работодателите решават индивидуално всеки случай на несъответствие между изисканото от класификацията минимално образователно и квалификационно ниво за заемане на дадена длъжност и от заетото или кандидатстващото за длъжността лице образование и професионална квалификация.

Съгласно представената длъжностна характеристика на Д. А. Д., с длъжност „юрисконсулт“ с код по НКПД 26117021, работодателят не се е съобразил с изискването на Националната класификация на професиите и длъжностите минимална образователна степен - 7 за заеманата длъжност.

За нуждите на класификацията са определени 10 образователни и квалификационни нива от 0 до 10, като образователно и квалификационно ниво 7 /каквото е в код 26117021/ изисква служителят да е придобил и да притежава образователно квалификационна степен „магистър“.

Образователните и квалификационни нива от 5 до 7 се формулирани в съответствие със Закона за висшето образование.

Законосъобразен е извода на решаващият орган, че съгласно Наредбата за изискванията за придобиване на висше образование по специалност „право“ и професионална квалификация „юрист“, същите се придобиват след успешно полагане на държавен изпит и получаване на диплома за завършено висше образование с професионална квалификация "юрист" на образователната и квалификационна степен "магистър".

Представеното към административната преписка Уверение №79754/04.01.2023г. на Нов български университет удостоверява факта, че Д. А. Д. е студент в специалност „право“, образователна степен „магистър“ редовна форма на обучение, семестър 2022/2023, но същото не опровергава извода на решаващият орган, че същият няма правоспособност за упражняване на длъжността „юрисконсулт“.

За да заема и упражнява длъжността „юрисконсулт“ Д. следва да е положил успешно държавен изпит и да е получил диплома за завършено висше образование с професионална квалификация „юрист“ и

образователно-квалификационна степен „магистър“, поради което се потвърждават изводите от извършената проверка, че същият няма правоспособност за упражняване на длъжността „юрисконсулт“.

Съгласно чл.11 от Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Право" и професионална квалификация "Юрист" от 1996г. /отм. ДВ. бр.55 от 15 юли 2022г./ "Обучението на студентите по специалността "Право" завършва с полагане на държавни изпити по публичноправни, по гражданскоправни и по наказателноправни науки." А съгласно чл.13, ал.1 от същата Наредба „Студентите, изпълнили задълженията си по учебния план и положили успешно държавните си изпити, получават диплома за завършено висше образование с професионална квалификация "юрист" на образователната и квалификационна степен "магистър".

Съгласно чл. 45, ал. 1 и ал. 2 от ЗВО обучението по всяка специалност на образователно-квалификационната степен "бакалавър" или "магистър" завършва с държавен изпит или със защита на дипломна работа, които се провеждат пред държавна изпитна комисия съгласно държавните изисквания за дипломиране.

Отговор на въпроса ни дава и тълкуването на разпоредбата на чл. 294, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). В нормата на чл. 294, ал. 1 от ЗСВ е предвидено, че завършилите висше образование по специалността "Право" придобиват юридическа правоспособност след шестмесечен стаж като стажант-юристи и полагане на изпит. Съгласно така цитираните разпоредби и отчитайки спецификата на обучението по специалността "Право", провеждането на стаж като стажант-юрист е задължителен елемент от сложния фактически състав по придобиване на юридическа правоспособност по ЗСВ. В постоянната практика на Върховния административен съд (...) е прието, че до полагане на държавния практико-теоретичен изпит след задължителен стаж дипломираните студент-юристи не са придобили юридическа правоспособност и професионална квалификация, за да могат да валидно да упражняват професията си. Това означава, че същите продължават обучението си, продължават да учат и имат право на наследствена пенсия по чл. 82, ал. 1 от КСО през време на 6-месечния задължителен стаж и до успешно полагане на изпита за правоспособност. До този извод се стига след анализ на задължителността на 6-месечния стаж по чл. 294, ал. 1 от ЗСВ, като неполагането на така изискуемия стаж и непреминаването на задължителния изпит за правоспособност поставя в невъзможност лицата да полагат труд като правоспособни юристи (...). В този смисъл е практиката на ВАС, Решение № 15593 ОТ 19.12.2014 Г. по АДМ. Д. № 8986/2014 г., VI ОТД. на ВАС досежно придобиването на юридическа правоспособност и професионална квалификация, за да може съответното лице валидно да упражнява професията си на юрист.

Сключения трудов договор между Д. Д. и търговското дружество, осигурител

не е самостоятелно основание за осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО, ако лицето не е осъществявало трудова дейност съобразена със спецификата на работа и квалификацията на лицето в изпълнение на този договор. Безспорно по делото е установено, че Д. Д. не е придобило юридическа правоспособност и професионална квалификация, за да може валидно да упражнява професията си на юрист.

Начисляването и или изплащането на трудово възнаграждение, както и подаването на данни по чл.5, ал.4 КСО от осигурителя също не представлява самостоятелно основание за задължително социално осигуряване, ако лицето не е осъществявало трудова дейност през този период въз основа на това правоотношение.

Съобразно изискванията на чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37, ал. 1 от Инструкция № 1 от 3,04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, контролните органи са длъжни да издадат задължителни предписания във всички случаи, при които е констатирано нарушение на разпоредбите на нормативните актове по ДОО. В случай, че е констатирано нарушение при извършена проверка или ревизия по разходите на ДОО контролният орган е длъжен да издаде предписания на осигурителя за отстраняването му.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започва, да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването ѝ.

В настоящия случай, контролният орган законосъобразно е приел, че данните в Р. са подадени в нарушение на чл. 10, ал. 1 от КСО, тъй като не съответстват на установените при проверката на „Веленис” ЕООД обстоятелства и в рамките на своята компетентност е издал задължителни предписания за заличаването им.

§ 1, ал.1, т. 3 от ДР на КСО дава легалната дефиниция на понятието „осигурено лице”. „Осигурено лице” е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнато трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл.9, ал.2, т.1 - 3 и 5.

За да е осигурено лицето, едно от условията на които трябва да отговаря е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 от КСО. Наличието на сключено трудово правоотношение и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение. Не съществува идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи обуславя възникване на осигурителното правоотношение, но за да е налице такова, лицето следва да упражнява

трудова дейност, за която му се дължи възнаграждение, респ. осигурителни вноски. В този смисъл е и трайно установената съдебна практика ка ВАС, Решение № 211 ОТ 08.01.2016г. по АДМ. Д. № 3681/2015 г., VI ОТТд. на ВАС, Решение № 14866/02.12.2020 г. по адм. д. №11209/2020 г.; Решение № 15214/09.12.2020 г. по адм.д. № 11380/2020 г., Решение № 598 от 25.01.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8377/2021 г.,Решение № 1253 от 10.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8679/2021г., Решение №1446 от 16.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 9599/2021 г., Решение № 1458 от 16.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 9309/2021 г.,Решение № 1805 от24.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 272/2022г., Решение №1865 от 28.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 9305/2021 г. и др./.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл.24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100, 00 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Веленис” ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Велена Т. Д., с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 16, срещу Решение №1040-21-215 от 10.04.2023г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01312375/23.02.2023 г.

ОСЪЖДА „Веленис” ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Велена Т. Д., с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 16, да заплати на Териториално поделение на НОИ – С. - град съдебни разноски в размер на 100 (сто) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

